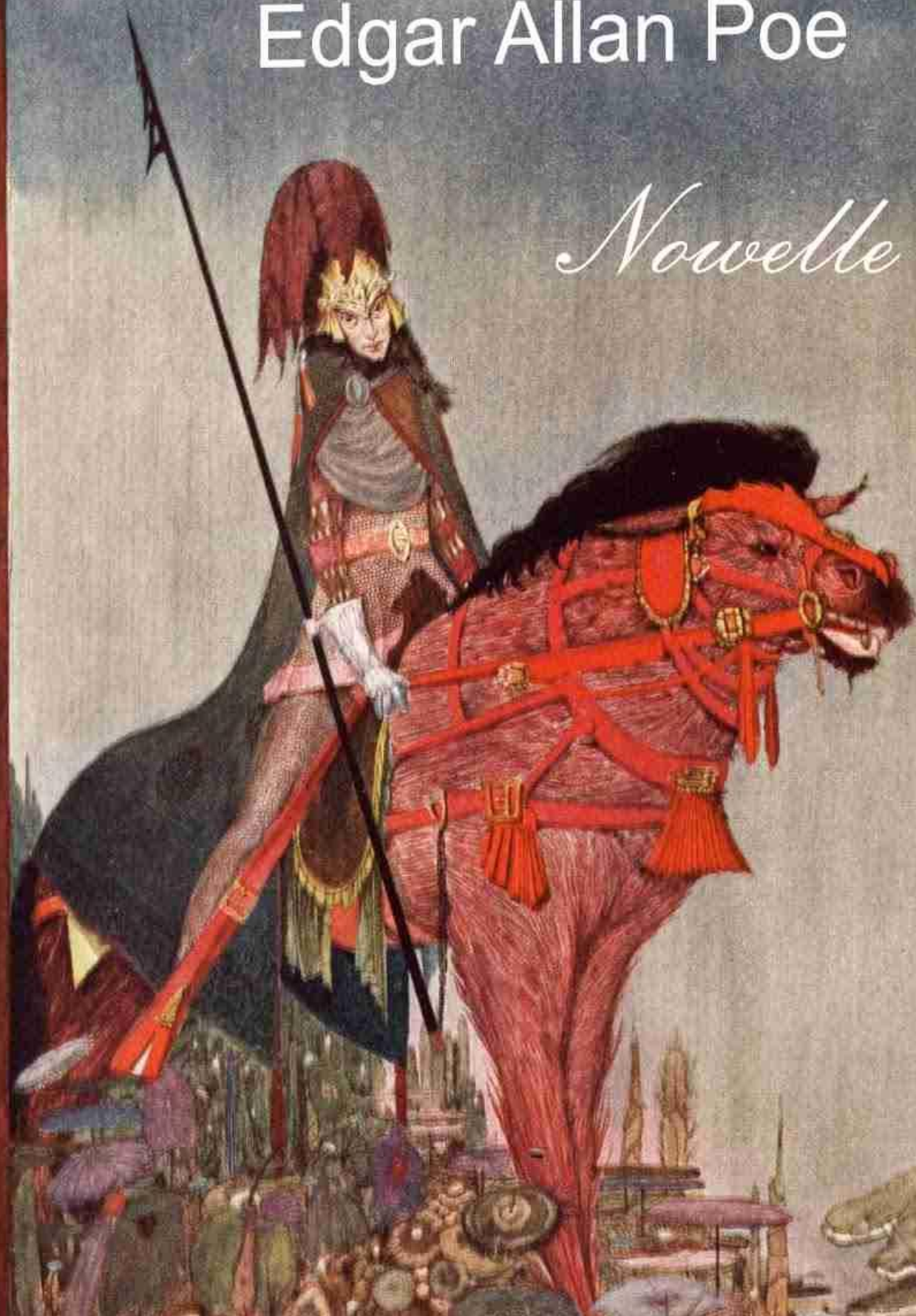

Edgar Allan Poe

Novelle

**WYDANIE DWUJĘZYCZNE
ILUSTROWANE**

Edgar Allan Poe

Nowelle

www.wymownia.pl

**WYDAWNICTWO
BIURO TŁUMACZEŃ
CENTRUM EDUKACJI**

Polska wersja językowa w tłumaczeniu B. Beaupré i Z. Niedźwieckiego

Ilustracje: Harry Clarke, Aubrey Beardsley

ISBN 978-83-946663-9-2

Wydawnictwo Wymownia, 2017

Spis treści

Edgar Allan Poe, szkic biograficzny

Rozmowa Ejrosa i Charmiony, czyli jak zginął świat

Maska czerwonej śmierci

Zdradzieckie serce

Malstrom

Zadziwiające oddziaływanie mezmeryzmu na umierającego

CONVERSATION OF EIROS AND CHARMION

THE MASQUE OF THE RED DEATH

THE TELL-TALE HEART

A DESCENT INTO THE MAELSTRÖM

THE FACTS OF M. VALDEMAR'S CASE.

Edgar Allan Poe, szkic biograficzny

Ameryka święcąc w tym roku stulecie Poego, oddaje wreszcie spóźniony hołd

największemu ze swych poetów, którego wyjątkowo oryginalny geniusz wycisnął niezatarte piętno na późniejszej twórczości literackiej całego świata. Jakkolwiek urodzony w Ameryce, gdzie z wyjątkiem lat szkolnych spędził całe swoje ciężkie i najeżone przeciwnościami życie, jest przecież Poe o wiele więcej dzieckiem starej angielskiej kultury. Ówczesna Ameryka nie miała żadnych pierwiastków do wytworzenia poety i myśliciela tej miary.

To też Poe powraca do Anglii chętnie, czy to tworząc wizyonerskie swe fantazyje, o starożytnych zamczyskach, rozpadających się w gruzy w bladym świetle księżyca, czy wywołując postacie i obrazy nawpół prawie widmowe, w wyrafinowanej swej subtelności.

»Ludziom, co w marzenia swe wierzą, za jedyną je rzeczywistość uznając, poświęcam tę książkę«, pisał poeta we wstępie do filozoficznej swej fantazyi, zatytułowanej »Eureka«. Słowa te uważane być mogą za dewizę jego, za hasło, pod którym rozwijała się artystyczna jego twórczość stęskniona za wszystkim, co wieczne, nieziemskie, nieodgadnione. Lubował się także często Poe w pewnej kategorii zjawisk niezwykłych, dziwacznych, lub też pełnych straszliwej grozy. Ta właśnie jego skłonność budziła przeciw niemu niechęć t. zw. trzeźwych umysłów, zamykających chętnie oczy na wszystko, co by mogło zamącić błogość ich doczesnego spokoju i wygodę duchowej ich równowagi.

Przedewszystkiem jednak i zawsze lubował się talent Poego we wszelkich objawach piękna, strzegąc się jak ognia najlżejszego odcienia trywialności. Sięgał on śmiało do najdalszych krańców świadomości, gdzie doczesne zlewa się z wiecznym, skończone z nieskończonym, możliwe z niepodobnym, a umiał splatać z sobą dziwnie umiejętnie te sprzeczne czynniki, dając im podkład na pozór realny dzięki rozległej swej, bogatej i gruntownej wiedzy. Po za wszystkim zaś wieje z utworów Poego nieśmiertelny czar poezyi, pociągający za sztandarem jego całe pokolenia marzycieli, gotowych wraz z nim uznać za jedyną rzeczywistość tajemnicze prawa duchowe, rządzące marzeniem ich i tęsknotą.

Że człowiek taki miał życie wyjątkowo ciężkie, szamocąc się bezradnie wśród codziennych materialnych trudności, żyjąc wśród społeczeństwa, które go absolutnie nie mogło